

"לא תטע... עץ"

(דברים ט"ז כ"א)

במדד מדלן, שלפיו נהוג לקבוע את דירוג היוקרה של שכונות, מתחשבים בין שאר המרכיבים בכמות ואיכות השטחים הירוקים שבאזור הנתון לבדיקה. נטיעת עצים, ובאופן כללי טבע ירוק, חשובה מאד לאיכות החיים של האדם.

והנה, בפרשת שופטים, מופיע ציווי הפוך - לא לטעת עצים. למה?

בעל החינוך מנמק בשם הרמב"ם בספר המצוות:

"לפי שכך היו עושים עובדי עבודה זרה בבתי עבודה זרה שלהם שנוטעין שם אילנות יפים, וכדי להרחיק כל הדומה להם ממחשבת בני אדם הבאים לעבודת האל ברוך הוא במקום שהוא הנבחר נמנענו מלנטוע שם כל אילן..."

והרמב"ם מוסיף בעקבות הספרי, איסור על שימוש בנגרות עץ במרחב הסמוך למזבח:

"שאסור לעשות אכסדראות של עץ במקדש כדרך שעושים בני אדם בחצרותיהם, ואף על פי שהוא בבנין ולא בנטיעה, שנאמר כל עץ, אלא כל הסבכות ואכסדראות היוצאות מן הכתלים שהיו במקדש של אבן היו" (ספרי, שם).

מדוע אנחנו מסלקים את העצים ומוצרי העץ מהר הבית?

רש"י, החינוך, ובעקבותיהם הרשב"ם, מציינים כי האיסור העיקרי הוא נטיעת אשרה.

עץ האשרה מסמל את תהליכי הפריון הטבעיים בעולם: קשרי אישות, לידות, המלטות, ופריון האדמה.

נטיעת עץ אשרה לצד המזבח, על כל גבעה גבוהה ותחת כל עץ רענן, אמורה לפי גישת עובדי הבעל והאשרה, להביא לעולם שפע בתחום הפריון.

חיים מזוהים עם צמיחה טבעית.

התורה מלמדת אותנו שפריון וצמיחה טבעית, הם דבר נפלא, השפעתו על הנפש מרגיעה וברוכה, אבל עלולה לבלבל.

לא כל מה שטבעי אכן טוב. גם בטבע מצויים צמחי רעל, גם בטבע יש טורפים.

מי קובע מה טוב ומתאים?

המבט האלוקי.

במקדש שורה שכינה, והחיבור בין אדם לבורא, המזבח שמכפר על הצד החומרי של האדם יציר העפר (אלשיך שם) הוא המנווט את חיבורי הפריון.

בשמיטה הקרבה ובאה ייאסרו חלק מפעולות פריון האדמה, לטובתנו.

גם ביחס לפריון בהמה יש הגבלות מסוימות - כלאי בהמה אסורים.

ועל אחת כמה וכמה שיש טיפול אלוקי מדויק בכל מה שקשור לפריון האנושי.

אנחנו אוהבים את הטבע, ומאמינים שהבורא מנווט את הפריון בכל רבדיו השונים לטובת עולמו, חומר ורוח כאחד.

הרבנית חוה מנסבך

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם